

POWIERCIEĆ SIĘ (2) *vb pf*

part praet act powierciawszy się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. powiercić.

Spędzić pewien czas wierząc się (2) :

Zwrot: »powiercieć się mało« (1): *Siadłem [...] thu ná škále bliško/ Wškoczyło mi zá trzewik ízpetne íálczorczyško/ Powierciawšy sie mało/ y zálie wypádo* *RejWiz* 110.

Szereg: »pobiegać, powiercieć się« (1): *Abowiem widzimy tho y w bydłętach niemych/ [...] gdy im dzieci pobiorą álbo pobiją/ [...] tedy poryczawšy kęs/ pobiegawšy/ powierciawšy sie/ ínádnie zálie wšytkiego zápomniá* *RejZwierc* 150v.

Formacje współrdzenne cf WIERCIĆ.

MC